

N:o 53.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 April 1872. kl. 12 midd.

Utlåtande, med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse i fråga om pension för Telegrafintendenten, Majoren A. L. Fahnehjelm.

(2:dra U. A.)

Enligt hvad af ofvanberörda, den 8 nästlidne Mars till Riksdagen aflättna och till Stats-Utskottet sedermera remitterade nådiga skrifvelse inhemtas, hade, uti en till Kongl. Maj:t ställd, af Telegrafstyrelsen uti underdånigt memorial den 4 sistlidne Mars insänd ansökning, Intendenten vid norra telegrafdistriktet, Majoren A. L. Fahnehjelm anhållit, att, då enligt bifogadt läkarebetyg hans synförmåga vore så väsentligt försvagad, att han måste befara, det han framgent blefve urständssatt att behörigen sköta sitt intendentsembete, afsked derifrån jemte pension, enligt i allmänhet gällande grunder, måtte varda honom i nåder beviljadt; och hade Telegrafstyrelsen uti dess omformälda memorial anfört, att, som Intendenten Fahnehjelm instundande sommar komme att fylla 65 år och allt ifrån år 1828, då han inträdde såsom underlöjtnant i flottans mekaniska korps eller inalles 44 år varit anställd i rikets tjenst och derunder i telegrafverkets omkring 19 år eller från år 1853, då, i hufvudsaklig mån genom hans förtjenstfulla åtgörauden, det elektriska telegrafsystemet infördes i riket, samt då dertill komme, att, enligt det vid ansökningen fogade läkarebetyg, han lede af så försvagad syn, att han derigenom icke blott för närvarande vore, utan ock allt framgent blefve urständssatt att behörigen sköta den ansträngande linicintendentsbefattningen, hvilken hos innehafvaren ovilkorligen fordrade en god synförmåga, styrelsen funne sig böra i underdånighet tillstyrka, att Kongl. Maj:t täcktes, jemte beviljandet af det sökta afskedet, förklara sökanden, hvilken icke innehade någon lön på flottans stat, berättigad att i öfverensstämmelse med de vanliga villkoren för pensions erhållande

från och med månaden näst efter den, då afskedet beviljades, under sin återstående lifstid åtnjuta ett mot $\frac{3}{4}$ af linieintendentslönen svarande årligt pensionsbelopp af 4,000 R:dr till utgående från telegrafverkets medel.

Vid föredragning af detta ärende hade, enligt hvad af den nådiga skrifvelsen vidare inhentas, Kongl. Maj:t, i betraktande af Intendenten Fahnehjelm's ålder, långvariga tjenstetid och nu styrkta oförmåga att vidare sköta sitt innehafvande intendentsembete äfvensom af hans framstående förtjenster om det elektriska telegrafsystemets införande i riket, väl funnit hans ansökning om pension och Telegrafstyrelsens i anledning deraf gjorda hemställan vara synnerligen förtjenta af nådigt afseende; men som, derest nu yppade omständigheter varit tidigare kända, den för Intendenten Fahnehjelm föreslagna pensionen bort upptagas i det af Telegrafstyrelsen sednast uppgjorda förslag till reglering af verkets pensionsstat, och detta förslag, på sätt det vid propositionen om statsverkets tillstånd och behof fogade protokoll öfver finansärenden för den 9 nästlidna Januari närmare utvisade, funnits, jemte nämnda styrelsens förslag till telegrafverkets statsreglering i öfrigt, böra Riksdagen meddelas för att lemna densamma tillfälle till erinringar, der anledning dertill förefunnes, så har Kongl. Maj:t nu, såsom ett tillägg till berörda pensionsstats förslag, meddelat Riksdagen hvad sålunda i fråga om pension för Intendenten Fahnehjelm förekommit.

Genom bifall till Stats-Utskottets i 2:dra punkten af dess utlåtande N:o 11, angående regleringen af utgifterna under riksstatens 7:de hufvudtitel, gjorda tillstyrkanden har Riksdagen för år 1873 bestämt det å nämnda hufvudtitel uppförda reservationsanslag för telegrafverket till 783,000 R:dr samt medgifvit, att de öfverskott åt telegrafmedlen, som möjligen uppstå, må af Kongl. Maj:t för telegrafverkets behof disponeras. Då således, enligt Riksdagens redan fattade beslut, hela beloppet af telegrafverkets inkomster blifvit för verkets behof ställda till Kongl. Maj:ts disposition, lär det nu gjorda nådiga meddelandet, i afseende hvarå Utskottet i öfrigt icke haft något att erinra, ej böra verka rubbning i reservationsanslagets fastställda belopp, utan får Utskottet hemställa,

att Riksdagen, jemte anmälan af hvad sålunda förekommit, måtte i underdånighet förklara, att Kongl. Maj:ts ofvanberörda nådiga framställning funnits icke böra till någon särskild Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 April 1872.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.